ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

సంపుటి : 10 సంచిక : 17 పుష్పం : 35-36 20-05-2005

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక పక్ష పత్రిక
పేజీలు : 16

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రూ॥100/-
విడి ప్రతి : రూ॥ 8/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

05-02-05
పాలకోడేరు 1

07-02-05
గుమ్మలూరు 8

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, ☎ 08814 - 228858

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 05-02-05, పాలకోడేరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏపని అయినా జయప్రదం అవ్వాలంటే మూడు కలిసిరావాలి. స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వరకటాక్షం. ఈ మూడూ లేకుండా మనం ఏమీ చేయలేము. మనం పనిచేస్తూ ఉండాలి, కాలంకలిసి రావాలి, ఈశ్వరుని దయ ఉండాలి. ఈమూడూ ఉంటేనే ఆ పని సక్సెస్ అవుతుంది. కేవలం మన తెలివితేటలను బట్టి మన కృషిని బట్టి ఏపని పూర్తి అవ్వదు, ఈశ్వరుని దయ కూడా ఉండాలి. కృషి ఎంత ముఖ్యమో కృప కూడా అంతే ముఖ్యం. అర్జునుడు కృషి, కృష్ణుడు కృప. అర్జునుడు చేసిన కృషికి అక్కడ భగవంతుని దయ తోడుగా ఉంది కాబట్టి భారత యుద్ధంలో వారికి జయం కలిగింది. మహాత్ములకు దేహానికి సంబంధించిన చావుపుట్టుకలు వారికి ఏమీ తెలియవు. చావు పుట్టుకలు, జీవితంలో వచ్చే కష్టసుఖాలు, లాభనష్టాలు ఇవిఅన్నీ దేహానికి సంబంధించినవి. వారు దేహగతంగా ఉండరు కాబట్టి దేహం యొక్క పుట్టుకగాని, దేహం యొక్క చావుగాని, దేహానికి వచ్చిన గౌరవాలు అగౌరవాలుగాని, లాభనష్టాలుగాని అసలు వారి స్మృతిలో ఉండవు. అవి స్వప్నం మాదిరిగా అలా వస్తూఉంటాయి, పోతూఉంటాయి. మరణం అనేది నూటికి నూరుపాళ్ళు దేహానికి సంబంధించిన విషయం. మీరు ఏమీ కంగారు పడవద్దు, మరణించాక కూడా మనం ఉంటాము. మనం దేహాన్ని ఆత్మ అనుకొంటున్నాము. ఇది మనలో ఉన్న పెద్ద పొరపాటు. దేహానికి ఆత్మకు అసలు ఏమీ సంబంధం లేదు కాని మనం దేహము, ఆత్మ ఒక్కటే అనుకొంటున్నాము అందుచేత మనకు అశాంతి వస్తోంది, దుఃఖం వస్తోంది. మనకు కుటుంబపరంగా వచ్చే కష్టాలు, ఆర్థిక

ఇబ్బందులు, సమాజపరంగా వచ్చే కష్టాలు, ప్రకృతి రీత్యా వచ్చే కష్టాలు, జననాలు, మరణాలు ఇవి అన్నీ కూడా క్షేత్రానికి సంబంధించినవి, క్షేత్రజ్ఞుడికి సంబంధించినవి కాదు అంటే పరమాత్మకు వీటితో సంబంధం లేదు.

మన శరీరం రాకముందు నారాయణుడు ఉన్నాడు, ఇప్పుడూ ఆయన ఉన్నాడు, మనం శరీరం విడిచిపెట్టాక రాబోయే కాలంలో కూడా నారాయణుడు ఉంటాడు. అంతా నారాయణ మయం. అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో, అన్ని వస్తువులలో, అన్ని ప్రాంతాలలో నారాయణుడు ఉన్నాడు. నారాయణుడు లేకుండా ఏదీ లేదు. ఆ నారాయణుడే మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు, ఆ స్వరూపమే మనం కాని మనకు ఆ బుద్ధి కలగటం లేదు. మనం అనాత్మయందు ఆత్మబుద్ధి కలిగి ఉన్నాము, సత్యం కానిదాని పట్ల సత్యం అనే బుద్ధి కలిగి ఉన్నాము. నువ్వు లోపల తమోగుణం, రజోగుణాలతో కాలిపోతున్నావు. నీకు జ్ఞానం కావాలంటే ముందు నువ్వు సత్వగుణాన్ని అభివృద్ధి చేసుకో. సత్వగుణం కూడా గుణమే కాని నీ హృదయంలో ఉన్న నారాయణుడిని చేరుకోవటానికి దారి చూపించి అది ప్రక్కకు తప్పకొంటుంది, అందుచేత సత్వగుణాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. జ్ఞానంకాని, మరి ఏదైనా ఒక సబ్జక్టు కాని మనం బోధించేటప్పుడు ముందు మనం కష్టపడి, కష్టపడి దాని తాలుక అనుభవం మనం పొందాలి. అనుభవాన్ని పొందాక మనం ఎంత కష్టపడ్డామో అంతకష్టం ఇతరులకు రాకుండా వారికి జ్ఞానం కలుగజెయ్యాలి. జ్ఞానం సంపాదించటానికి నేను చాలా కష్టపడ్డాను అనుకోండి, నేను ఎంత కష్టపడ్డానో మీరందరూ కూడా అంత కష్టపడాలి అని నేను అనుకోకూడదు. సాధ్యమయినంతవరకు తక్కువ కష్టంతో ఆత్మ సింహాసనం మీద మిమ్మల్ని కూర్చోబెట్టాలి. నీ అనుభవాన్ని చిన్న చిన్న మాటలతో వారికి అర్థమయ్యేలాగ చెప్పి ఏ ఆనందానికి అయితే నువ్వు వారసుడివి అయ్యావో ఆ ఆనందానికి వారిని కూడా వారసుల్ని చెయ్యాలి. భగవాన్ రెండు నియమాలు చెప్పేవారు. సాత్వికాహారం తిను, సత్సంగం చెయ్యి. సత్యానుభవం కలగటానికి ఇవి రెండూ సరిపోతాయి. నీకు ఎలా తోస్తే అలా జీవించకు. నీ మనస్సు ఎటుగంతులు వెయ్యమంటే అటు గంతులు వెయ్యకు. వేదంలో ఉన్న మాటలకు అనుగుణంగా నీ మనస్సును తీర్చిదిద్దుకో. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలకు అనుగుణంగా నీ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకో. అంతేగాని నా అభిప్రాయం ఇలా ఉంది కాబట్టి భగవద్గీత మారిపోవాలి, వేదం మారిపోవాలి, నేను ఎలా చెపితే అలాగ శాస్త్రంలో ఉండాలి అంటే ఇవన్నీ అహంకారం యొక్క చేష్టలు, అవిద్య యొక్క పరాకాష్ట, గర్వం యొక్క పరాకాష్ట. జ్ఞానానికి అనుగుణంగా నీ మనస్సును తీర్చిదిద్దుకో అంతేగాని నీ మనస్సుకు అనుగుణంగా జ్ఞానం ఉండాలని అనుకోవద్దు. మాయ అంతా మూడు గుణాలలో ఉంది.

ఈ గుణాలలో నీవు బంధింపబడి ఉన్నంతకాలం తిరిగి ఈ భూమి మీదకు వస్తావు. అక్షరమణమాలలో భగవాన్ అంటారు నేను ఈ భూమి మైకంలో పడి ఉన్నాను. ఈ గొప్పలు, తిప్పలు, గౌరవాలు, అగౌరవాలు వీటిలో మత్తెక్కి కొట్టుకొంటున్నాను, ఈ మత్తులో నుండి బయటకురాకుండా ఈ భూమి విడిచిపెడుతుందా, చావుపుట్టుకలు విడిచిపెడతాయా, వేదనలు రోదనలు విడిచిపెడతాయా అరుణాచలా అన్నారు. ఆంజనేయస్వామి రావణాసురుడితో ఏమన్నాడు అంటే నేను పెద్దరాజును నాకు అందరూ జడవాలి, వేదం కూడా నేను చెప్పినట్లు వినాలి అనుకొంటున్నావు. వేదం నువ్వు చెప్పినట్లు వినదు, అది చెప్పినట్లు నీవు వినాలి అని చెపుతూ రెండు మాటలు చెప్పాడు. 1. ధర్మం, 2. అధర్మం. మీరు పూర్వజన్మలో అధర్మం చేసారు అనుకోండి, ధర్మం కూడా చేసారు అనుకోండి. మీరు చేసిన ధర్మం అధర్మాన్ని కొట్టివేయదు. నీవు ధర్మానికి ఫలితాన్ని అనుభవించాలి, అధర్మానికి ఫలితం అనుభవించాలి. రెండింటికి ఫలితాన్ని నీవు అనుభవించాలి, రావణాసురా ఇది మర్చిపోవద్దు. నువ్వు ఎవడినో చంపావు అనుకో, అక్కడ రుద్రాభిషేకం చేసాను కదా అనుకోవద్దు. రుద్రాభిషేకం చేస్తే దాని ఫలితం నీకు వస్తుంది, వాడిని చంపిన ఫలితం కూడా నీవు అనుభవించాలి అని చెప్పాడు. నాకు సంతోషం కావాలి, దుఃఖం అక్కరలేదు అంటే కుదరదు. నువ్వు సంతోషాన్ని కోరుకున్నప్పడు దుఃఖం కూడా దాని వెనకాల వస్తుంది. ఎందుచేతనంటే ఈ సంతోషం, దుఃఖం ఇవి అన్నీ కూడా అహంకారానికే. మీకు సంసార పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నాయి అనుకోండి అప్పడు మీకు సంతోషం వచ్చింది అనుకోండి, మరల పరిస్థితులలో మార్పు వచ్చింది అనుకోండి అప్పడు మీరు దుఃఖం అనుభవించ వలసిందే. సంతోషాన్ని అనుభవించినప్పడు దుఃఖాన్ని కూడా అనుభవించాలి. ఇప్పడు మనందరము ఇక్కడ రామాలయానికి వచ్చాము. మేము జిన్నూరు నుండి వచ్చాము, మీరు కొంతమంది భీమవరం నుండి వచ్చారు, కొంతమంది నర్సాపురం నుండి వచ్చారు. ఎక్కడ నుండో, ఎక్కడ నుండో అందరం ఇక్కడకు వచ్చాము. ఇక్కడకు వచ్చాక రామాలయంలోనికి ప్రవేశించటానికిమటుకు అందరం ఒకే గుమ్మంలోనుండి లోనికి ప్రవేశించాలి. అలాగే మీరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దేహాత్మబుద్ధి నశిస్తేనేగాని మీకు అమృతానుభవం కలుగదు. మీకు దేహాత్మబుద్ధి ఉన్నంతకాలం మీ హృదయంలో అత్యంత సమీపంలో నారాయణుడు ఉన్నా ఆయన మీకు గోచరించడు. అందుచేత నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దేహాత్మబుద్ధిని తొలగించుకోవాలి, ఇంకో అవకాశం లేదు.

భగవద్గీతలోని ప్రతీమాట దయతో నిండి ఉంటుంది. మనకు అహంకారం ఉంది కాబట్టి ఆ వాక్యంలో ఉన్న దయ, దానిలో ఉన్న మాధుర్యం మన కళ్ళకు కనబడదు. మన

అస్థిత్వాన్ని దేహానికి పరిమితం చేసుకొంటున్నాము అందుచేత మనకు కళ్ళు ఉండి చూడ లేకపోతున్నాము, భగవంతుడు మంచి మంచి వాక్యాలు చెప్పినా చెవులు ఉండి వాటిని వినలేకపోతున్నాము. మనకు సద్బుద్ధి కనుక లేకపోతే, సత్కర్మ ఆచరించి ఉండకపోతే భగవంతుడు మంచి మంచి మాటలు చెప్పినా వాటి విలువ మనకు తెలియదు. మూడు గుణాల నుండి నీవు బయటపడాలంటే నా నామాన్ని స్మరించు, నా రూపాన్ని ధ్యానించుకో, నా మాటను ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. నాకు పుష్పం ఇయ్యి, పండు ఇయ్యి, లేకపోతే నీళ్ళు ఇయ్యి అని భగవంతుడు అంటాడు దీని అర్థం ఏమిటి అంటే ఆయన తీసుకొనేది ఆ పండును కాదు, ఆ పండు ద్వారా మన భక్తిని తీసుకొంటాడు. దానిని వంపుపెట్టి మనలను తరింపచేయటానికి అలా చేస్తున్నాడు, ఇది గుర్తు పెట్టుకోండి. మన భక్తి భావనను తీసుకొని మనకు ముక్తిని ప్రసాదిస్తాడు. ముక్తిని ప్రసాదించేవాడే ముకుందుడు. మనం నోటి ద్వారా భగవంతుడిని ఆరాధిస్తున్నాము, పని ద్వారా కూడా భగవంతుడిని ఆరాధించాలి. గీతలో భగవంతుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే ఈ కర్మలన్నీ కూడా జ్ఞానంలో పరిసమాప్తమవుతాయి అని చెప్పాడు. మొదటిది కర్మ, చివరిది జ్ఞానం. మాట హితవుగా మాట్లాడండి, ఆహారం మితంగా తీసుకోండి, ధర్మబద్ధంగా జీవించండి అలా వుంటే కర్మలన్నీ జ్ఞానంలో సమాప్తమవుతాయి. కర్మ చెయ్యి, ఎలా చెయ్యాలో తెలుసుండి చెయ్యి. కర్మ నిన్ను బంధించేలాగ నువ్వు కర్మను ఆచరించవద్దు. నువ్వు చేసే కర్మ యోగం అయిపోవాలి, అప్పుడు జ్ఞానంలో నీ కర్మలన్నీ సమాప్తమవుతాయి, అప్పుడు మోక్ష సుఖాన్ని పొందుతావు. అసలు భగవంతుడే ఉన్నాడు, మనం లేము. అన్ని కాలాలలో ఆయన ఉన్నాడు, ఏ కాలంలోను మనం లేము అది తెలియకపోవటం వలన అహంకారం వస్తోంది. ఈశ్వరుడి పట్ల మనకు సజీవమైన విశ్వాసం కనుక ఉంటే, మన మనస్సును ఆయన పాదాల దగ్గర ఉంచితే మనకు వ్యక్తి భావన నశిస్తుంది. వ్యక్తి భావన నశిస్తే దేహాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని వచ్చే తలంపులు రావు, నిన్ను బంధించే తలంపులు రావు. నేను అనేటప్పటికి ఏ దేహభావన అయితే స్ఫురిస్తోందో దానిని తీసుకొని వెళ్ళి భగవంతుడి పాదాలకు సమర్పిస్తే నువ్వు త్రిగుణాలనుండి బయటపడతావు, వ్యక్తిభావన నశిస్తుంది.

మనకు విషయానందం తెలుసు కాని ఆత్మానందం గురించి తెలియదు, దానిని ఎప్పుడూ మనం రుచి చూడలేదు. ఇప్పుడు మనం అనుభవించే సుఖాలు అన్నీ పరిణామంలో దుఃఖాన్ని తీసుకొనివస్తాయి. ఆత్మానందం స్వతంత్రమైనది. మనకు అసలు భక్తి ఉంటే శాస్త్రంలో చెప్పిన మాట యొక్క రుచి తెలుస్తుంది. మనకు భక్తి లేనప్పుడు శాస్త్రం యొక్క విలువ మనకు తెలియదు. పూర్వం గురువులు ఇలా చెప్పేవారు కాదు, ఎవరికయితే

ముముక్షత్వం ఉందో వారికే ఆత్మజ్ఞానం గురించి బోధించేవారు. భగవంతుడు అంటే మనకు తల్లి. ఇప్పుడు మీరు జీవితంలో ఏదైనా కష్టపడ్డారు అనుకోండి, మా అమ్మాయి కూడా ఇలా కష్టపడితే బాగుండును అని మీరు ఎవరైనా అనుకుంటారా, అలా అనుకోరు. నా కష్టం ఏదో నేను పడ్డాను, మా అమ్మాయి మటుకు సుఖంగా ఉండాలి, ఈ కష్టాలు మటుకు మా అమ్మాయికి రాకూడదు అనుకొంటారు. మీరే అలా అనుకొన్నప్పుడు దేవుడు అలా అనుకోడా. రాగద్వేషములు తగ్గించుకోండి, కోపం తగ్గించుకోండి. ఎందుచేతనంటే వీటివలన మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది, అందువలన వాటిని తగ్గించుకోండి. బాహ్య ముఖంగా విజృంభిస్తున్న మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేసి, అది ఎక్కడ నుండి అయితే ఉదయించి వస్తోందో అక్కడికి నిన్ను తోలుకొని వెళ్ళటానికే భగవంతుడు మానవరూపం ధరించి వస్తాడు. కొంతమంది ధనం ఉండి ఎప్పుడూ బీదార్పులు ఆరుస్తారు అంటే ఎప్పుడూ బీద మాటలు మాట్లాడతారు, అది చాలా చెడ్డ. నిండా ఉన్న పర్సు తగ్గుతూ ఉంటే హృదయం నిండుతుంది, పర్సు నిండుగా ఉంటే హృదయం నిండదు. ఈ సామెత నేను లండన్‌లో విన్నాను. పర్సు కొంచెం పల్చబడుతూ ఉంటేనే హృదయం నిండుతుంది. మనం ఏమనుకొంటు న్నాము అంటే పర్సు నిండుగా ఉండాలి, హృదయం కూడా నిండుగా ఉండాలి అనుకొంటు న్నాము. అలా కాదు పర్సుకు ఎంతో కొంత లావుదనం తగ్గించండి, అప్పుడు హృదయం నిండుగా ఉంటుంది. స్నానం ఎంత ముఖ్యమో, దానం కూడా అంతే ముఖ్యం, జ్ఞానం కూడా అంతే ముఖ్యము. మనకు స్నానం విలువ తెలుస్తోంది కాని దానం యొక్క విలువ తెలియటం లేదు, జ్ఞానం యొక్క విలువ తెలియటం లేదు. జ్ఞానం అంటే కేవలం ఆత్మ జ్ఞానం అని కాదు వివేకం, విచక్షణ అంటే ఏది ఆచరించదగినది, ఏది ఆచరించకూడదు, ఏది మాట్లాడాలి ఏది మాట్లాడకూడదు, ఏది చేయదగినది ఏది చేయకూడదు, ఏది వినదగినది ఏది వినకూడదు అనే విభజన, ఆ విచక్షణ, వివేకం కూడా మనకు చాలా ముఖ్యం. నది ఎన్నో వంపులు తిరుగుతూ వెళ్ళి సముద్రంలో కలుస్తుంది. అలాగే నీవు ఒక మాట మాట్లాడు, ఒక పనిచెయ్యి, ఒక యజ్ఞం చెయ్యి, దానం చెయ్యి ఇవన్నీ కూడా జ్ఞానంలో సమాప్తమవ్వాలి. అట్టి మాట మాట్లాడు, అట్టి కర్మ చెయ్యి అని వేదంలో చెపుతాడు. చంద్రుడు కూడా నాకు గురువే అంటున్నాడు దత్తాత్రేయుడు. కొంత మంది పాపం వాళ్ళచేత, వీళ్ళచేత మాటలు పడతారు కాని వారు మాత్రం చల్లగా ఉంటారు, వారి దగ్గర కూర్చుంటే మనకు చల్లని మాటలు చెపుతారు. ఎవరయినా బాధపడుతూ ఉంటే ఏమండీ ఈ జీవలక్షణాలను ఎలా భరిస్తున్నారు అనేవారు భగవాన్. కొంతమంది వారు క్షోభను అనుభవిస్తూ ఉంటారు కాని మనకు క్షోభను పంచిపెట్టరు, శాంతిని పంచి పెడతారు, జ్ఞానాన్ని పంచిపెడతారు.

సూర్యుని యొక్క వేడి కిరణాలు చంద్రుడి మీద పడతాయి, ఆ వేడి కిరణాలను చల్లబరచి ఆ చల్లని కిరణాలను చంద్రుడు మనకు ఇస్తాడు అందుచేత ఆయన నాకు గురువు అని దత్తాత్రేయుడు చెప్పాడు. నాకు ఆత్మజ్ఞానాన్ని బోధించి, బోధించటమే కాదు దానిని అనుభవంలోనికి తీసుకొని వచ్చి ఈ భూమికి సంబంధించిన మైకాన్ని ఊడగొట్టింది నువ్వే కదా అరుణాచలేశ్వరుడా అంటారు భగవాన్. కోటి విద్యలు కూటి కొరకే ఒక్క ఆత్మజ్ఞానం మాత్రమే నిజమైన జ్ఞానం, అదే సుజ్ఞానం, అదే శాంతిని కలుగ జేస్తుంది. చదువవలెను, చదువవలెను చావులేని చదువు చదువవలెను అంటాడు ప్రహ్లాదుడు. శరీరానికి చావు వచ్చినా, శరీరం చనిపోతున్నప్పటికీ నీకు చావు లేదనే అనుభవం నీకు కలగాలి అటువంటి చదువు చదువవలెను, అదే ఆత్మవిద్య. శివుడికి ఒకపేరు ఉంది త్రిపురాల్ని సంహరించాడు అని. త్రిపురాలను జయించిన వాడికే శాంతి. త్రిపురాలను ఎవడైతే దహించలేడో, ఎవడైతే వాటిని తొలగించుకోలేడో వాడికి అశాంతి. మనకు శాంతి కలుగకుండా అడ్డువచ్చేవి మూడు 1. స్థూలశరీరం, 2. సూక్ష్మశరీరం అంటే మనస్సు, 3. కారణశరీరం అంటే అజ్ఞానం. మనకు మూడు శరీరాలు ఉన్నాయి, వీటినే త్రిపురాలు అంటారు. వీటిని జయించినవాడు కాని శాంతిని పొందలేడు. స్థూలదేహంతో తాదాత్మ్యం పొందినా, లోపల ఉన్న మనస్సుతో తాదాత్మ్యం పొందినా, లోపల ఉన్న అజ్ఞానంతో తాదాత్మ్యం పొందినా నీకు శాంతి దొరకదు. మీ ఆయనకు తలపోటు వస్తే మీరు బాధపడిపోతారు, మీకు కూడా తలపోటు వచ్చేస్తుంది ఎందుచేత ఆయన మీ భర్త కాబట్టి. దానినే బంధం అంటారు. మీ భర్తతో మీకు ఎలా తాదాత్మ్యం ఉంటుందో అలాగే మీ శరీరంతో, మనస్సుతో, అజ్ఞానంతో మీకు తాదాత్మ్యం ఉంటుంది. మీ మనస్సును, మీ దేహాన్ని ఎవరైనా గాయపరిస్తే మీకు అశాంతి వచ్చేస్తుంది. ఈ మూడింటి నుండి విడుదల పొందినవాడే శాంతి సామ్రాజ్యానికి చక్రవర్తి అవుతాడు, వాడు జననమరణ చక్రంలో నుండి విడుదలపొందుతాడు. విష్ణువు చేతిలో చక్రం ఉంటుంది, అది కాలచక్రం, దానిలో జీవకోటిని తిప్పుతూ ఉంటాడు. ఆ కాలచక్రంలోనుండి ఆయనే మనలను విడిపించాలి. అందుచేత మనం ఆయనను ఆరాధించాలి, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించాలి.

భగవాన్ దగ్గరకు ఒకడు వచ్చి ఏమండీ నేను చనిపోయిన తరువాత ఏమౌతాను, నా పూర్వజన్మ ఏమిటి, వచ్చే జన్మలో ఏమౌతాను, నా విధి బాగోలేదేమో అని ఇలా ఏవో చెపుతూ ఉంటే భగవాన్ ఆయన చెప్పినదంతా విన్నారు. ఈ గొడవలన్నీ నీ గాఢనిద్రలో ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయినాయి అని అడిగారు. ఒక్కమాట చాలు ఇంక ఎందుకు టీచింగు. ఇప్పుడు నువ్వు చాలా గొడవలు చెపుతున్నావు. గాఢనిద్రలో నీవు ఉన్నావా? లేదా? నీవు ఉన్నావు. అయితే ఈ గొడవలు అన్నీ ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయినాయి. ఈ గొడవలు అన్నీ నీ

మనస్సులో ఉన్నాయి. గాఢనిద్రలో నీకు మనస్సు గొడవ లేదు. అందుచేత ఈ గొడవలు ఏమీ అక్కడ లేవు. జాగ్రదవస్థలో మనస్సు వచ్చాక ఈ గొడవలు అన్నీ వస్తున్నాయి. అందుచేత ఇప్పుడు నీ మనస్సును తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు. అప్పుడు ఏ గొడవ లేదు. ఇదంతా మనస్సుకు సంబంధించిన పెంట, దానిని తీసి ప్రక్కన పెట్టు. కాకిరెట్ట ఎక్కడయినా కనబడితే దానిని జాగ్రత్త పెట్టుకోము, దానితో పేచీ పడము, చీపిరితెచ్చి దానిని ఒక ప్రక్కకు గెంటేస్తాము. అలాగే ఎవడైతే తన మనస్సును కాకిరెట్టలాగ చూడగలడో వాడే అందులోనుండి బయట పడతాడు. నీ మనస్సు నీకు బంగారంలాగ కనబడుతూ ఉంటే అందులో నుండి నీవు ఎలాగ బయటకు వస్తావు. బంగారాన్ని జేబులో పెట్టుకొంటాడుగాని కాకిరెట్టను ఎవడూ జేబులో పెట్టుకోడు. నా మనస్సు నాకు బంగారంలా ఉంది కాబట్టే దానిని జేబులో పెట్టుకొంటాను. నా మనస్సు అది కాకిరెట్టతో సమానం అని నాకు తెలిసినప్పుడు కదా చీపిరిపెట్టి తీసి ఒక ప్రక్కన పడేసేది.

మీరు పదిమందిలో కూర్చుని బడాయిమాటలు చెప్పకండి. రోజూ కొంతసేపు ఏకాంతంగా ఉండి భగవంతుడిని స్మరించుకోండి, ప్రతీ మనిషికి ఏకాంతవాసం అవసరం. భగవంతుడిని స్మరించుకోవటం వలన, ఆయన గురించి మాట్లాడు కోవటం వలన, ఆయనను జ్ఞాపకం పెట్టుకోవటం వలన మనం పవిత్రులం అవుతాము. మనకు పని ఏమీ లేదు, చెయ్యి కడుక్కొన్నామంటే ఎవరో ఒకరి ఇంటికి వెళ్ళి పడిపోతాము. మనం ఏకాంతంగా ఉండి, దైవచింతన చేస్తూ ఉంటే, భగవంతుడి నామాన్ని స్మరించుకొంటూ ఉంటే మనకు తెలియకుండానే మనం నెమ్మదిగా పవిత్రులం అవుతూ ఉంటాము. ఒకటి గుర్తు పెట్టుకోండి. మన లోపల బ్రహ్మం ఉంది. అది ఎంత పవిత్రంగా ఉందో అంత పవిత్రం మనం అయినప్పడే అందులో మనం ఐక్యమవుతాము. అది 100% ప్యూరిటీ. మనం 99% ప్యూరిటీ అయ్యాము అనుకోండి, ఇంకా 1% దోషం మిగిలి ఉంది అనుకోండి, అది కూడా పునర్జన్మను తీసుకొనివస్తుంది. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నది సముద్రంలో కలవటానికి ఎన్నో వంపులు తిరుగుతూ ప్రయాణం చేస్తుంది. మీరు జపం చేసినా, ప్రార్థన చేసినా, ధ్యానం చేసినా, యజ్ఞం చేసినా, శ్రవణం చేసినా, మననం చేసినా, అధ్యయనం చేసినా, ప్రవచనాలు చెప్పినా ఎన్ని చేసినా వీటి అన్నింటియొక్క ప్రయోజనం ఒక్కటే బ్రహ్మంలో ఐక్యమవ్వటమే, అది మర్చిపోవద్దు. మీరు మాట ద్వారానే కాదు, పని ద్వారా కూడా భగవంతుడిని ఆరాధించండి. పూర్వజన్మలలో మనం తెలిసో, తెలియకో సత్కర్మ చేసి ఉంటాము. నిప్పను తెలిసిముట్టుకొన్నా, తెలియక ముట్టుకొన్నా కాలుతుంది అలాగే ఒక మంచి పనిని మనం తెలిసి చేసినా, తెలియక చేసినా దాని ఫలితం ఉంటుంది. అది

ఈశ్వరార్పణతో చేస్తే ఫలితం వస్తుంది, దానితోపాటు జ్ఞానం కూడా వస్తుంది. మనం కోరదగినవాడు భగవంతుడు ఒక్కడే. మనం కోరినది ఇవ్వటానికి సమర్థుడు ఆయనే. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. అదే చైతన్యం, వాడే నారాయణుడు. అది లేని ప్రాంతం లేదు, అది అన్ని కాలాలలో ఉంది, అది మన హృదయంలో కూడా ఉంది. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడినప్పుడు సంతోషం ఎలా వస్తోందో, ఎవరైనా నిందించినప్పుడు మీకు బెంగ, చింత ఎలా వస్తోందో, ఇప్పుడు మీకు దేహంతోటి, మనస్సుతోటి ఎలా తాదాత్మ్యం ఉందో అలాగ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువుతో, చైతన్యంతో మీకు తాదాత్మ్యం వచ్చేవరకు మీకు శాంతి లేదు, ఆనందం లేదు. చైతన్యం తాలూక అనుభవం మీకు రాకపోతే ఈ జన్మలోనే కాదు, రాబోయే జన్మలలో కూడా ఏ జీవుడిని దుఃఖం విడిచిపెట్టదు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 07-02-05, గుమ్మలూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

గాలి వేసినప్పుడు నీళ్ళు ఎలా కదులుతూ ఉంటాయో అలాగ మన మనస్సు ఎప్పుడూ కదులుతూ ఉంటుంది. మనకు స్థిరబుద్ధి కలగటం చాలా కష్టం. పూర్వజన్మలలో పుణ్యకర్మలు చేసి ఉంటే, సత్కర్మ చేసి ఉంటే మనకు స్థిరబుద్ధి కలుగుతుంది, సాత్వికబుద్ధి కలుగుతుంది. మనం చెప్పకొనే మాటలకు, చావుపుట్టుకలకు అతీతంగా, వీటితో ఏమీ సంబంధం లేకుండా ఒక సత్యవస్తువు మన హృదయంలో ఉంది. దానినే బ్రహ్మం అని, నారాయణుడు అని మనం అంటున్నాము. అది తప్పించి మిగిలినవి అన్నీ మిధ్య, స్వప్న సమానము. బ్రహ్మంకు భిన్నంగా మనం ఏవస్తువును చూసినా, ఏవ్యక్తిని చూసినా ఆ వస్తువుగాని, వ్యక్తిగాని మనకు దుఃఖకారణం అవుతుంది. ఉన్నది బ్రహ్మం ఒక్కటే, అది మీ హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉంది. అసలు బ్రహ్మం అంతర్యామిగా లేకుండా ఏ శరీరం కూడా ఈ భూమి మీదకు రాదు, అది జంతుశరీరం అవ్వవచ్చు, మానవశరీరం అవ్వవచ్చు. ఉన్నది బ్రహ్మం ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే, రెండవది లేనేలేదు. మనకు ఒక రూపం ఉంది, దానికి ఒక పేరు ఉంది. మన జీవితం అంతా ఈ నామరూపాల చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటాము. అలాగే బ్రహ్మంకు కూడా ఒక రూపం పెట్టుకొన్నాము, ఒక నామం పెట్టుకొన్నాము. అవీ నామ రూపములే, ఇవీ నామరూపములే. మన నామరూపాలను ఆయన కల్పిస్తే, ఈ నామరూపములు ఆయనకు నామ రూపాలను కల్పిస్తున్నాయి. హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మం, సత్యవస్తువు నామరహితం, రూపరహితం, లోకరహితం, పంచభూతరహితం. మనం 40 రోజులు అన్నం లేకపోతే చనిపోతాము, కొన్ని నిమిషాలు గాలి లేకపోతే చనిపోతాము, మన జీవితాలు అటువంటివి.

కాని లోపల ఉన్న బ్రహ్మంకు పంచభూతములతో సంబంధం లేదు, అది స్వతంత్రంగా ఉంటుంది. ఈ భౌతిక విషయాలతో సంబంధం లేకుండా ఒక వస్తువు మన హృదయంలో ఉంది అనే విశ్వాసం మనకు లేదు.

మన లోపల జీవితం వేరు, బయట జీవితం వేరు. మనం లోపల ఒకలాగ ఉంటాము, బయట ఒకలాగ ఉంటాము. గుడిలో ఉన్న దేవుడిని మనం మోసం చేయవచ్చు ఎందుచేతనంటే ఆయన మనం కల్పించిన దేవుడు కాని మన హృదయంలో ఉన్న దేవుడిని మనం మోసం చేయలేము ఎందుచేతనంటే ఆయనను మనం కల్పించలేదు. లోపల జీవితం, బయట జీవితం వేరుగా ఉన్న ఇబ్బంది లేదు అని మనం అనుకొంటాము. కొంతమంది లోపల మనస్సులో ఒకటి పెట్టుకొంటారు, బయటకు వేరొకటి మాట్లాడుతూ ఉంటారు. మనలోపల ఉన్న బ్రహ్మం ఇవి అన్నీ చూస్తూ ఉంటుంది. గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే నేను మీ అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాను, మీ దేహం యొక్క ప్రారబ్ధాన్ని అనుసరించి మిమ్మల్ని ఆడిస్తున్నాను. మీ తలంపును, మీ మాటను, మీ చేతను చూస్తూనే ఉన్నాను ఇది మర్చిపోవద్దు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మేము ఎక్కడికి వెళ్ళినా మంచినీళ్ళ సీసాలు తీసుకొనిపోతాము. అలాగే ప్రతీవాడి కూడా చావు తిరుగుతూ ఉంటుంది. మేము ఇప్పుడు మంచినీళ్ళ సీసా తెచ్చుకొన్నాము కాని ఇప్పుడు మంచినీళ్ళు తాగము, దాహం అయినప్పుడే తాగుతాము. అలాగే చావు ఏమి చేస్తుంది అంటే అది మన కూడానే ఉంటుంది, మనం నర్సాపురం వెళ్ళాము అనుకోండి, మన కూడా చావు వచ్చేస్తుంది కాని అది మనలను ఏమీ చెయ్యదు. నాకు దాహం అయ్యే వరకు మంచి నీళ్ళసీసా నా కూడా ఉన్నా నేను మంచినీళ్ళు పుచ్చుకోను. అలాగే చావు మన కూడా ఉన్నా అది మనలను ఏమీ చెయ్యదు, ఆ టైము వచ్చినప్పడు మీ శరీరం మీద పడి ప్రాణాన్ని తీసుకొనిపోతుంది. మనం ఈ భూమి మీద ఉండే రోజులు చాలా తక్కువ. మనకు లోపల జీవితానికి, బయట జీవితానికి సమన్వయం ఉండాలి. బంగారం తూచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటాడో అంత జాగ్రత్తగా ఉంటూ మనం లోపల జీవితాన్ని, బయట జీవితాన్ని సమన్వయం చేసుకోవాలి. ఈ జీవితాలు సమానంగా ఉంటే భగవంతుడు ఏమి చేస్తాడు అంటే ఈ సమానమైన జీవితాన్ని ఒక వంతెనగా తయారుచేస్తాడు. అసత్యంలో నుండి సత్యంలోనికి, అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానంలోనికి వెళ్ళటానికి ఈ జీవితాన్ని ఒక వంతెన కింద ఉపయోగించి, ఆ వంతెనను దాటించి ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు, ఆయనే భగవంతుడు. మనం అవలంభించే పద్ధతులు హింసాత్మకంగా ఉండకూడదు. కొంతమంది చాడీలు చెప్పి సంతోషిస్తూ ఉంటారు, ఇలా సంతోషించేవారు ఎప్పటికయినా వడ్డీతో సహా దుఃఖాన్ని అనుభవించవలసి ఉంటుంది.

కొంతమంది మాటలో, చేతలో హింస ఉంటుంది, వారి ప్రవృత్తి హింసాత్మకంగా ఉంటుంది, వారు కూడా భవిష్యత్తులో దుఃఖం అనుభవించవలసిందే.

మనం ఏదైనా సాధించాలి అనుకొన్నప్పుడు అది ఎంత పవిత్రమయినదో దానిని సాధించటానికి మనం అనుసరించే మార్గం కూడా అంత పవిత్రంగా ఉండాలి. నేను ఏదిగా ఉన్నానో దాని తాలుక ఎఱుక నాకు వస్తే అది అమృతం, నేను కానిది అది ఎంత భోగ వస్తువు అయినా దానిని సాధించటంవలన ఎప్పటికైనా దుఃఖం వచ్చి తీరుతుంది, జనన మరణ రూపంలో సంసారం నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. సంసారం అంటే ఇంట్లో మనుషులు కాదు. మనం ఏ పని చేసినా అది కోరికతో చేస్తాము, దాని వలన ఫలితం వస్తుంది, దానిని అనుభవిస్తాము, దాని వలన వాసన పడుతుంది, మరల వాసనను బట్టి పని చేస్తాము. ఇది సంసారం, ఇదే పునర్జన్మలను తీసుకొని వస్తుంది. అసలు ఏ రకమైన కోరిక లేకుండా, గౌరవం కూడా ఆశించకుండా పనిచేసేవారు మనలో ఎంతమంది ఉన్నారు. మనం కోరికతో పని చేస్తాము, ఇదే సంసారాన్ని తీసుకొని వస్తుంది అన్న సంగతి మనకు అర్థమవ్వటంలేదు. దుఃఖానికి కారణం బయట ఈ సృష్టిలో ఎక్కడా లేదు, దుఃఖానికి కారణం నీలోపలే ఉంది, అది కర్తృత్వబుద్ధి రూపంలో ఉంది. నేను అది సాధించాను, నేను ఇది సాధించాను అనుకొంటాము. కలిసివస్తే మన తెలివితేటలు అంటాము, కలిసి రాకపోతే శనిగ్రహాన్నో, సూర్యుడినో, చంద్రుడినో లేక దేవుడినో పట్టుకొని తిడుతూ ఉంటాము. మనం కోరిక లేకుండా పని చేసినా ఫలితం వస్తుంది, అది నిన్ను బంధించదు, అది సంసార కారణం కాదు. మనం కోరికతో పనిచేస్తే దాని ఫలితం మనలను బంధిస్తుంది. మనం కర్తృత్వంతో ఏది చేసినా అది సంసారానికి కారణం అవుతుంది. అర్జునా! నీవు కర్తృత్వం లేకుండా, అహంకారం లేకుండా మూడు లోకాలను నాశనం చేసినా నీకు పాపం అంటదు అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. మాయ అనేది ఎక్కడ ఉంది అని మనం అనుకొంటాము. దీనికి ఉపనిషత్‌లలో ఎంత అందంగా చెప్పాడు అంటే నువ్వు ఆత్మవు, ఆత్మకు చావులేదు, పుట్టుకలేదు. దేహానికి పుట్టుక ఉంది, చావు ఉంది. ఆత్మకు కర్తృత్వం లేదు, నేను అది సాధించాను, ఇది సాధించాను అని ఆత్మ అనుకోదు. నేను అది చేసాను, ఇది చేసాను అని నీవు అనుకొంటున్నావు. అలా అనుకొనేదే మాయ, అదే అజ్ఞానం. అందులో నుండి నీవు ఎన్ని జన్మలయితే బయటకు రాలేవో అంతకాలం నీకు శాంతి లేదు, ఆనందం లేదు. ఈ క్లూ అర్థం చేసుకోండి. అసలు ముందు దేహానికి, ఆత్మకు ఎట్టి సంబంధం లేదు అన్న సంగతి మనకు అర్థమవ్వాలి. ఆత్మ చనిపోదు, నువ్వు ఆత్మ అయివున్నావు. అయితే దేహం చనిపోయి నప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అంటావు. నేను చనిపోతున్నాను అని చెప్పే ఆ నేను ఎవరు?

అందులో నుండి విడుదలపొందు, అప్పడు నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. దేహానికి, ఆత్మకు ఉన్న బేధం మనకు తెలియటం లేదు, అంతా కలగాపులగం చేసేసుకొంటున్నాము. మన అహంకారం వలన ఏమీ అవ్వదు, నీవు నిజంగా ఏదైనా సాధించినా అది భగవంతుడే సాధించాడు, అది మీకు తెలియక నేను సాధించాను అనుకొంటున్నారు. అసలు సాధించ టానికి మీరు అంటూ ఉన్నారా, మనం లేము, ఉన్నది ఒక్కటే, అదే బ్రహ్మం. దానికి భిన్నంగా మీరు ఏదైనా చూస్తూ ఉంటే మీకు పొగరుబోతుతనం వస్తుంది, గర్వం వస్తుంది, చావు వస్తుంది, పుట్టుక వస్తుంది, ఆ జన్మకాజన్మ సంసారం నిన్ను వెంటాడుతుంది. ఇదంతా బ్రహ్మమే చేసింది అని అనుకోకుండా బ్రహ్మంకు భిన్నంగా మిమ్మల్ని చూసుకొంటూ ఉంటే మీకు మిగిలేది దుఃఖం, మీకు మిగిలేది సంసారం. నెహ్రూగారు మీటింగులలో ఒక మాట చెపుతూ ఉండేవారు. జీవితంలో కొంతమంది ముందు సుఖపడతారు, తరువాత కష్టపడతారు కొంతమంది ముందు కష్టపడతారు, తరువాత సుఖ పడతారు. స్వర్గం, నరకం ఎక్కడో లేదు. ముందు కష్టపడి, తరువాత సుఖపడితే ఆ సుఖమే స్వర్గం కింద ఉంటుంది. ముందు సుఖపడి తరువాత కష్టపడితే ఆ కష్టం నరకంగా ఉంటుంది. స్వర్గ నరకాలు ఈ భూమి మీదే ఉన్నాయి అని అనేవారు. ఏ బ్రహ్మం అయితే మన శరీరాలను ఈ భూమి మీదకు తీసుకొని వచ్చిందో, ఆ బ్రహ్మమే మన శరీరం ద్వారా పనిచేయిస్తుంది. సాధన అంటే ఏమీ లేదు. ఇప్పడు మనకు ఏదైనా రోగం వచ్చింది అనుకోండి, డాక్టరు వైద్యం చేస్తాడు. డాక్టరు చేసే వైద్యానికి మనం సహకరించాలి. అప్పడు రోగం తొందరగా తగ్గుతుంది. అలాగే చేసేది అంతా ఎవరు అంటే బ్రహ్మమే. ఇదంతా బ్రహ్మమే చేస్తోంది, నేను కాదు అని ఆ బ్రహ్మం చేసే పనికి సహకరించాలి, ఆ గుర్తింపు రావాలి. అప్పడు అహంకారం నశిస్తుంది. చేసేది మనం కాదు, ఆయనే చేస్తున్నాడు, వూరికే మనలను పనిముట్టుగా ఉపయోగించు కొంటున్నాడు అని ఆయనకు సహకరిస్తే అప్పడు మన అహంభావన నశిస్తుంది, మనకు బ్రహ్మభావన కలుగుతుంది.

మనం నిజంగా సాధకులం అయితే ఇతరులను బాధ పెట్టకూడదు. బ్రహ్మం యొక్క సంకల్పం సత్యసంకల్పం. మన సంకల్పం అసత్యసంకల్పం. మన దేహాన్ని ఏదైనా దురదృష్టం వెంటాడు తోంది అనుకోండి, అది బ్రహ్మంకు తెలియకుండా రావటం లేదు. అది బ్రహ్మం యొక్క సంకల్పాన్ని బట్టి అలా వస్తోంది అని దానిని ఓర్చుకొంటూ ఉంటే ఇంక రాబోయే జన్మలో అది రాదు. మనం పరీక్ష పెట్టాము, పాసైపోయారు ఇంక రాబోయే జన్మలో ఈ కర్మను తప్పిం చేద్దాము అని బ్రహ్మం అనుకొంటుంది. భగవంతుడిని కాదని నవగ్రహాలు కూడా ఏమీ చేయలేవు. భగవంతుడు వాళ్లకు కూడా డ్యూటీ ఇచ్చాడు, చెయ్యమన్నాడు

అంతే. భగవంతుడిని కాదని నవగ్రహాలు ఏదైనా చేస్తాయి అని అనుకోవటం ఎటువంటిది అంటే ప్రాణం పోయిన తరువాత ఒక మనిషి నడుస్తాడు అనుకోవటం ఎటువంటిదో ఇది కూడా అటువంటిదే. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని నవగ్రహాలు అమలు జరుపుతూ ఉంటాయి, అంత వరకే, అధ్యక్షుడు భగవంతుడే, అవి స్వతంత్రంగా ఏమీ చేయలేవు. ఇప్పుడు మీకు ఏదైనా అదృష్టం రావచ్చు అది కూడా బ్రహ్మమే. అక్కడ కూడా బ్రహ్మంను చూస్తూ ఉంటే మీకు గర్వం రాదు. బ్రహ్మంకు భిన్నంగా ఏది చూసినా మీకు అశాంతి వస్తుంది, ఆ క్లూ మీకు అర్థ మవ్వాలి. అరుణాచలేశ్వరుడు జ్యోతి స్వరూపుడే. ఇప్పుడు మన కళ్ళకు రాయికింద కనిపిస్తున్నాడు, మనకు రాయికింద కనిపించినా ఆయన జ్యోతి స్వరూపుడే. అరుణాచలం కథలో చెపుతారు, ఆయన ఆది, అంతం తెలుసుకోవటానికి బ్రహ్మ విష్ణువులు ప్రయత్నం చేసారు. కానీ ఫెయిల్ అయ్యారు. అంటే దేనికయితే ఆది లేదో, దేనికయితే అంతం లేదో, దేనికయితే చావుపుట్టుకలు లేవో, ఏదైతే అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో అంతటా వ్యాపించి ఉందో అదే బ్రహ్మము, వాడే అరుణాచలేశ్వరుడు. పాములు పుట్టలలో ఎలా ఉంటాయో అలాగ కోరికలు అన్నీ ఇంద్రియాలు, మనస్సు, బుద్ధి అనే మూడు పుట్టలలో ఉంటాయి. ఈ మూడింటిని అతిక్రమిస్తేనేగాని నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు.

మీరు ఏదో ఒక రూపాన్ని కల్పించు కోండి, ఆ రూపానికి ఒక పేరు పెట్టుకోండి, దేవుడు అనే భావనతో పూజలు చేసుకోండి మీకు కావలసినవి అడుగుతూ ఉండవచ్చు, ఆయన ఇవ్వవచ్చు, ఇదంతా సంసారం గొడవలే, వీటితో బ్రహ్మంకు ఏమీ సంబంధం లేదు. మీరు ఏదైనా అడిగితే ఆయన ఇస్తాడు, దానిని అనుభవిస్తే పోతుంది, మన శరీరం మటుకు ఎంతకాలం ఉంటుంది. భగవంతుడు ఇస్తే మనకు ఈ శరీరం వచ్చింది, ఇది భగవంతుడు ఇచ్చిన వరం. మంచితనం, జ్ఞానం కూడా భగవంతుడు ఇచ్చే వరాలే. దేహం వచ్చిన వారు అందరూ మంచిగా ఉండరు, దేహం వచ్చిన వారందరికీ జ్ఞానం కలుగదు. ఒకవేళ దేహం ఉండగా మంచితనం వస్తే, జ్ఞానం వస్తే ఇవి రెండూ భగవంతుడే ఇచ్చాడు అనుకోండి, అంతేగాని ఇవి నా తెలివితేటల వలన సంపాదించుకొన్నాను అనుకొంటే మరల సంసారంలో పడిపోతారు, ఇది బాగా అర్థం చేసుకోండి. ఎవడయితే ప్రకృతిని అతిక్రమించలేడో, ఎవడయితే సంసారాన్ని అతిక్రమించ లేడో వాడు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందలేడు, ఆనందాన్ని పొందలేడు. కర్తురాజ్ఞయా అంటే అక్కడ కర్త ఈశ్వరుడు, ఆయన ఒక్కడు మాత్రమే స్వతంత్రుడు. మనం స్వతంత్రులం కాదు. దేహ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఆయన ఎటు గంతులు వేయమంటే అటు గంతులు వేయవలసిందే. కాని మనం స్వతంత్రులం అనుకొంటున్నాము. ఆ స్వతంత్రాన్ని ప్రక్కనపెట్టి ఈశ్వరుని పాదాలకు శరణాగతి చేయటం నేర్చుకుంటే అదే సాధన. మనకు నేను అనే

భావన ఉంది. అది కలుషితంగా ఉంటుంది. మనం ఏదైనా మంచి పనిచేసినా ఆ నేను కోసమే చేస్తాముకాని భగవంతుడి ప్రీతికోసం చేయము. ఆ నేను మలంతో సమానము. కాని మనం దానిని బంగారం అనుకొంటున్నాము. మన లోపల మలం ఉంటే, మోషన్ అవ్వకపోతే, ఏదో బిళ్ళ వేసుకొంటే ఆ మలం పోతుంది కానీ ఈ నేను అనే మలం అలా పోదు. లోపల ఈ మలం ఉంది కాబట్టే ఎవరైనా పొగిడితే మనకు సంతోషం వస్తోంది, ఎవరైనా విమర్శిస్తే మనకు దుఃఖం వస్తోంది, లోపల నేను అనే మలం లేకపోతే ఏమీ లేదు, ఈ మాటలు ఏమీ అసలు లోపలకు వెళ్ళవు, అసలు తీసుకొనేవాడే కనబడడు. జ్ఞాని నిందలోను, స్తోత్రంలోను బ్రహ్మమునే చూస్తాడు, ఇంక వాడికి దుఃఖ కారణం లేదు. మనం హితవుగా మాట్లాడాలి, మితంగా తినాలి అదే నిజమైన వైద్యం. మీరు ఎంతవరకు ఉండాలో అంతవరకే ఉండండి, అతి పనికి రాదు. వ్యాసుడు భారతంలో ఒక మాట చెప్పాడు. నీకు ఏదైతే మంచిది కాదో ఆ పని ఇతరులకు ఎందుకు చేస్తున్నావు. నీకు మంచి కానప్పుడు అది ఇతరులకు మంచి ఎలా అవుతుంది. ఇతరులు ఏ పనిచేస్తే నీకు అపకారం అని నువ్వు అనుకొంటున్నావో అదే పని ఇతరులకు నువ్వు ఎందుకు చేస్తున్నావు. ఇతరులు ఏది చేస్తే నీకు మంచి అనుకొంటున్నావో ఆ మంచి పనినే నీవు ఇతరులకు చెయ్యవచ్చుకదా. వారు జీవితంలో నలిగిపోయి, జీవితసారాన్ని వడపోసి బంగారంలాంటి మాటలను మనచేతికి అందిస్తే మనకు జిజ్ఞాస లేదు, ముముక్షత్వం లేదు, సాధన లేదు, రోడ్డు మీద ఉన్న రాళ్ళకు ఇచ్చే విలువ కూడా ఆ మాటలకు మనం ఇవ్వటం లేదు.

భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ముందు ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని విశ్వసించండి, ఆ నమ్మకం ముందు మీకు కుదరాలి. పెంట అంతా మనస్సులోనే ఉంది, ఆ మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళి ఈశ్వరుని పాదాలవద్ద ఉంచండి, ఈ మనస్సే ముడి. లోపల ఉన్న సద్వస్తువుకీ, ఈ శరీరానికి ముడిపెట్టేదీ ఈ మనస్సే. ఈ ముడి విడదీసుకోవటానికే సాధన. భగవంతుడిని విశ్వసించండి. మాకు జ్ఞానం ఎప్పుడు వస్తుంది, జ్ఞానం ఎప్పుడు వస్తుంది అని కనిపెట్టుకొని ఉండకండి. జ్ఞానం ఇచ్చినా, జ్ఞానం ఇవ్వకపోయినా అది నీ ఇష్టం, నీ సంకల్పమే నెరవేరాలి, అలా చెయ్యమని ఇలా చెయ్యమని నేను అడగను, నీకు ఎలా బాగుంటే అలా చెయ్యి అని భగవంతుడితో అనే స్థితికిరండి. అప్పుడు భగవంతుడు మిమ్మల్ని శాంతితో, ఆనందంతో తడుపుతాడు. భక్తిని, జ్ఞానాన్ని, వైరాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని మామూలుగా అందరూ భగవంతుడిని అడుగుతారు. అలా అడగటం మంచిదే. మేము అరుణాచలం చాలాకాలం నుండి వెళుతున్నాము, ఇంతకాలం నుండి అరుణాచలం వెళు తూ ఎప్పుడూ జ్ఞానం కూడా అడగలేదు. అయితే ఎందుకు వెళుతున్నాము అంటే ఇష్టం

ఆపుకోలేక వెళుతున్నాము. జ్ఞానం కోసం ఇష్టం రావటం కాదు, ఇష్టం కోసమే ఇష్టం. టైము వచ్చేవరకు చావు ఎలా రాదో అలాగే టైము వచ్చే వరకు జ్ఞానం కూడా రాదు. ఏది ఎప్పుడు జరగాలో అప్పుడు జరుగుతుంది. చలంగారు ఒక ముతకసామెత చెప్పేవారు కంగారుపడితే దొడ్డికే రాదండి, ఇంక కంగారుపడితే జ్ఞానం ఎలా వస్తుంది అనేవారు. అది ఎప్పుడు రావాలో అప్పుడు వస్తుంది, ఈలోపుగా కంగారుపడితే వచ్చేయదు. ఇవాళ ఊడ్చి రేపు కోసేస్తాము అంటే ఏమి వస్తుంది, దానికి టైము రావాలి, పక్వస్థితి రావాలి. మేము ఇన్నిసార్లు అరుణాచలం వెళితే దానివలన ఏమీ ప్రయోజనం రావటం లేదు అని కాదు కొబ్బరికాయను పదిసార్లు కొడతాము, అది పదోసారి పగిలింది అనుకోండి, మొదటి తొమ్మిది దెబ్బల ప్రయోజనం లేదు అనుకోవద్దు, ఆ తొమ్మిది దెబ్బల ప్రభావం కొబ్బరికాయమీద ఉంటుంది, పదోసారి పగిలింది అంతే. అలాగే అరుణాచలం వెళ్ళినప్పుడు ఎప్పుడయినా ఒక రోజున జ్ఞానం వస్తే అది ఆ ఒక్కరోజు ఫలితమే కాదు, ఈ ఇష్టానికి సంబంధించిన ఫలితం. అరుణాచలం వచ్చినవారు ఎవరూ వట్టి చేతులతో బయటకు వెళ్ళరు, నాస్తికులు ఆస్తికులు అవుతారు, ఆస్తికులు భక్తులు అవుతారు, భక్తులు జ్ఞానులు అవుతారు. జ్ఞాని మాత్రమే ఈశ్వరుడి స్వరూపాన్ని పొందుతాడు. ఓ నిప్పా నీ మీద చెయ్యి వేస్తున్నాను, నన్ను కాల్చు అని నిప్పని అడగనక్కరలేదు, అది చేసే పని అది చేసేస్తుంది. అలాగే అరుణాచలం మనం వెళ్ళి వస్తూ ఉంటే అరుణాచలేశ్వరుడు చేసే పని ఆయన చేసేస్తాడు, మనం అడగటంతో సంబంధం లేదు. భక్తులకు భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీ ఇష్టం వచ్చినట్లుగా భగవంతుడిని ఉండమని చెప్పవద్దు ఆయన ఇష్టానికి అనుగుణంగా నీవు ఉండు, నువ్వు చెప్పినట్లు ఆయన వినాలి అనుకోకు, ఆయన చెప్పినట్లు నువ్వు విను, అదే సాధన, అదే భక్తి. అంతేగాని మూఢ నమ్మకాలతోటి మూర్ఖత్వంగా జీవించటం అది భక్తి కాదు. మీరు చెప్పినట్లు భగవంతుడు వినటం కాదు, ఆయన చెప్పినట్లుగా మన జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవటమే జ్ఞానం. మీరు తొందర పడి ఇది కావాలి, అది కావాలి అని భగవంతుడిని ఏమీ అడగవద్దు. మీకు ఏది మంచిదో మీ కంటే ఆయనకే బాగా తెలుసు. ఆయనకు తెలియదని మీరు అనుకొంటున్నారు అంటే మీ అహంకారం ఎంతదూరం వెళ్ళిపోయింది అంటే భగవంతుడికి ఏమీ తెలియదు అనుకునేంత దూరం వెళ్ళిపోయింది. భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు, సర్వసాక్షి. భగవంతుడి గురించి ఐన్‌స్టీన్ అంటాడు ఆయన మీ కళ్ళకు కనబడడు, మీ మనస్సుకు అందడు, అంత మాత్రం చేత ఆయన లేడు అని అనుకోవద్దు. నీ చేత చూడబడేది ఏదీ నిజంకాదు, నీచేత చూడబడేది ప్రతీదీ నశిస్తుంది. దేవుడు నీచేత చూడబడుతూ ఉంటే ఆయన నిజం ఎలా అవుతాడు. నిజంకానిదానిని కష్టపడి తెలుసుకోవటం ఎందుకు. నీచేత చూడబడేది

వ్యవహారిక సత్యం, పారమార్థిక సత్యం ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. ఈ అనేకంలో ఒక్క దానిని నువ్వు చూడలేకపోతున్నావు. ఈ అనేకంలో ఒక్క దానిని నువ్వు ఎంత కాలం అయితే చూడలేవో అంతకాలం నిన్ను సంసారం విడిచిపెట్టదు. మన మీద దయతో ఎంతదూరం వెళ్ళి చూపుతున్నాడో చూడండి. జ్ఞాని చూపే కాదు, జ్ఞాని మాట కూడా దయ. నీ చూపు నా అహంకారానికి కోత అనేవారు చలంగారు భగవాన్‌తో. నీవు చల్లగానే చూస్తున్నావు అని పైకి అనిపిస్తోంది కానీ నా అహంకారానికి నిప్పు పెడుతున్నావు అన్న సంగతి నాకు తెలుస్తోంది. చలంగారు ఎంత గొప్పవాడు అని అనుకోవాలని ఇంతవరకు నేను అనుకొనేవాడిని, నీ దగ్గరకు వస్తే వాడికి నిప్పు పెడతావని తెలియకవచ్చాను, వాడికి నిప్పు పెట్టావు, చలాన్ని చలానికి కాకుండా చేసావు భగవాన్ అన్నారు. చూడటం బాగానే చూస్తున్నావు, బాగానే నవ్వుతున్నావు. ఆచూపు, ఆ నవ్వు నా కొంపకు నిప్పు పెడుతున్నాయి అన్న సంగతి నాకు తెలుస్తోంది. ఆ నిప్పు పెట్టినప్పుడు నాకు కొంచెం మంట మంట అంటున్నాను. ఆ మాత్రం మంట అనే మూల్యం చెల్లించకుండా నీకు మోక్షం ఎలా వస్తుంది అని నీవు అంటున్నావు.

ఒకసారి భగవాన్ దగ్గరకు ఒక భక్తుడు వచ్చి నాకు ఉన్నదంతా పోయింది అంటాడు. నీకు బతకాలని ఆశ ఉందా అని భగవాన్ అడిగారు. ఆశ ఉంది అంటాడు. అదే అన్నీ తెస్తుంది అంటారు భగవాన్. మీరు ఎన్ని విడిచిపెట్టినా భగవదనుభవం పొందగలము అనే ఆశను మటుకు విడిచిపెట్టవద్దు. ఇప్పడు మీకు భక్తి లేదనుకోండి, కంగారుపడవద్దు, భక్తిని సంపాదించుకోండి, భక్తి వలన ముక్తి వస్తుంది. భగవంతుడు మీకు ఎప్పడు ఇవ్వాలో, ఎలా ఇవ్వాలో అన్నీ ఇస్తాడు, మోక్షం కూడా ఇస్తాడు. మీరు బెంగలు, చింతలు పెట్టుకోవద్దు. మీరు బతికి ఉండగా మిమ్మల్ని కాల్చేయటానికి చింతాకంత చింత చాలు. అందుచేత చింతవద్దు, భక్తిని జ్ఞానాన్ని నేర్చుకోండి, సజ్జనసాంగత్యం చెయ్యండి. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే మన హృదయంలోనే దేవుడిని పెట్టుకొని అక్కడ దేవుడు ఉన్నాడు, ఇక్కడ దేవుడు ఉన్నాడు అని ఎక్కడికెక్కడికో వెళ్ళిపోతున్నారు. అంటే ఇంట్లో ఉన్న బంగారాన్ని వదులుకొని రోడ్డు మీద ఉన్న రాళ్ళను ఏరుకొంటున్నాము. హృదయంలో ఉన్న బంగారాన్ని వదిలేసాము, ఎక్కడో బొమ్మ పెడుతున్నాము, ఆ బొమ్మను విష్ణువు అంటున్నాము, ఒకడు రాముడు అంటున్నాడు, ఒకడు శివుడు అంటున్నాడు, చేసుకోండి మంచిదే, వాడు మిమ్మల్ని కల్పించాడు, మీరు వాళ్ళను కల్పించుకోండి, వారికి మీకు జత సరిపోతుంది అంటున్నారు. మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు తప్పించి ప్రతీదీ కల్పించబడినదే. కాల ప్రవాహంలో నీ దేహం ఎలా కొట్టుకొనిపోతుందో అలాగే నువ్వు కల్పించిన గుళ్ళు, గోపురాలు కూడా అలాగే

కొట్టుకొనిపోతాయి. అంటే భక్తి లేకుండా చెపుతున్నాడు అని మీరు అనుకోకండి, మిమ్మల్ని ఎక్కడికి తీసుకొని వెళ్ళాలో అక్కడకు తీసుకొని వెళ్ళటం కోసం ముందు జాగ్రత్తగా ఇవన్నీ చెపుతున్నాడు, అంతేగాని తప్పించుకొని తిరగటానికి కాదు. మీకు ఏదైనా ప్రేమ ఉంది అనుకోండి, ఆ ప్రేమను ఇక్కడే ఆపకుండా వీటిని అతిక్రమించి హృదయంలోనికి వెళ్ళాలని చెప్పటంకోసం చెపుతున్నాడు.

మీ దేహం ద్వారా ఏవైనా మంచి పనులు జరిగినా అవి భగవంతుడే చేసాడు కాని మీ అహంకారం వలన ఏదీ కాదు. కొన్ని కొన్ని మనం నమ్మలేము. వంద రూపాయలు కావలసి ఉంటే ఇంటి దగ్గర లేక పక్కింటికి వెళ్ళి తెచ్చుకొన్న వారు ఇప్పుడు వెయ్యికోట్లకు అధిపతి. ఇందులో వారి తెలివితేటలు ఏమీ లేదు, అది బ్రహ్మమే చేయించింది. అంటే నీ దేహంలో అది అనుభవించవలసి ఉంది, అది నీకు ఇచ్చాడు అంతే గాని నీ తెలివి కాదు. బ్రహ్మంకు భిన్నంగా ఏది చూసినా మీకు సంసారం మిగులుతుంది. మీ అదృష్టంలో దురదృష్టంలో బ్రహ్మంనే చూడండి, మీ దారిద్ర్యంలో ఐశ్వర్యంలో కూడా బ్రహ్మంనే చూడండి, మీ చావుపుట్టుకలలో బ్రహ్మంనే చూడండి, లోకం అంతా బ్రహ్మంనే చూడండి మనకు మోక్షం రాదుగాని సంసారం గ్యారంటీగా వస్తుంది ఎందుచేతనంటే కోరిక లేకుండా పని చేస్తే మోక్షం వస్తుంది కాని మనం కోరికతో పని చేస్తాము. కోరికతో ఏ పని చేసినా ఆ పని నీకు సంసారాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. లోకానికి సంబంధించిన సంతోషాన్ని ఎవడైతే కోరుకొంటున్నాడో వాడికి తప్పకుండా దుఃఖం వచ్చి తీరుతుంది. మీకు గులాబీ పువ్వు ఎవరైనా ఇచ్చారు అనుకోండి, ఆ గులాబీతో పాటు దానిలో ఉన్న ముళ్ళు కూడా మీకూడా వచ్చేస్తాయి. అలాగే ఈ లోకానికి సంబంధించిన సంతోషాన్ని ఎవడైతే కోరుకొంటున్నాడో ఆ సంతోషం వెనకాల దుఃఖం కూడా వచ్చేస్తుంది అన్న సంగతి మర్చిపోవద్దు. కాలప్రవాహంలో ఈ సంతోషం ఎలా వచ్చిందో, దుఃఖం కూడా అలాగే వచ్చి తీరుతుంది, ఇందులో రాజీ లేదు. బ్రహ్మమును చూసి మీరు ప్రపంచాన్ని చూస్తే ప్రపంచం కూడా బ్రహ్మంగానే కనిపిస్తుంది. మీలో ఉన్న బ్రహ్మంను చూడకుండా ప్రపంచాన్ని చూస్తే ప్రపంచం ప్రపంచంగానే కనిపించటమే కాదు అది మిమ్మల్ని బంధిస్తుంది. అందుచేత భగవాన్ ఏమని చెప్పారంటే నీవు లోకాన్ని చూడాలంటే చూడుకాని ముందు నిన్ను నువ్వు చూసుకొని తరువాత లోకాన్ని చూడు. అప్పుడు లోకం అంతా ఉన్నది నువ్వే అన్న సంగతి నీకు తెలుస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

08-06-05
16-06-05 } ఆరుణాచలం క్యాంపు

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

ఆత్మ విశ్వాసమే నిజమైన సంపద

మానవ చరిత్ర అంతటినీ పరిశీలించి చూస్తే ఘనకార్యములు చేసినవారి సామర్థ్యమంతా వారి ఆత్మ విశ్వాసం వలనే అని తెలుతుంది. నిర్భయత్వం అంటే, మాయను విశ్వసించక సజీవజ్ఞానాన్ని కలిగి ఉండటం. సత్యాత్మలో సంపూర్ణ విశ్వాసం కలిగి ఉండటం. అన్ని భయాలకు నిలయమైన "ఈ దేహమే నేను" అని భావించినప్పుడే మనకు భయం కలుగుతుంది. శరీరాన్ని ఎప్పుడూ బాధ-విచారమనే కీటకాలు తినేస్తూ ఉంటాయి. ఈ అల్పమైన అజ్ఞానాన్ని వీడినప్పడే మనం నిర్భయుల మౌతాము. సత్యాత్ముడవై జీవిస్తే మనలను ఎవ్వరూ ముట్టుకోలేరు. ఏ కీడూ చెయ్యలేరు. ఆపదలో కాపాడేది మన ఆత్మ విశ్వాసమే. శ్రీనాన్నగారు అంటారు "నీవు ఆత్మ విశ్వాసం పొందకపోతే మరణించిన వానితో సమానం. నీకు ఆత్మ విశ్వాసం ఉంటే ఆకాశంలో ఎన్ని నక్షత్రాలు ఉన్నాయో అంత మంది శత్రువులు ఉన్నా నీకు ఏ హానీ ఉండదు. లౌకికమైన తాత్కాలికమైన విషయాలపై దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తే అజ్ఞానంలో పడతాము. మనగమ్యము ఏమిటో నిరంతరం జ్ఞాపకం చేసుకోవాలి" అన్నారు. చాలామంది ఊహించుకొని బెంగపెట్టుకుంటారు భగవాన్ "ఈ అబద్ధాలకు బెంగలు కూడానా" అన్నారు. ఈ దేహం ఈ భూమి మీదకు ఎందుకు వచ్చిందో ఆ పనులు ఈ దేహం ద్వారా జరిగి తీరుతాయి. జీవిత సమస్యలు అన్ని ఇప్పడే పరిష్కారమై పోవాలని అనుకోకూడదు. కర్త యొక్క ఆజ్ఞ అనుసరించే వస్తున్నాయనే విశ్వాసంతో ఓర్పుతో జీవించాలి. కారణం అంతా మనలోనే ఉంది అనే విశ్వాసంతో జీవిస్తే కర్మల బాకీ తీరుతుంది. బయట వ్యక్తులు కారణమని నిందిస్తే వడ్డీ తగులుతుంది. హృదయం ఖాళీ అవ్వదు, మనలో ఉన్న పాపమే భయం రూపంలో వ్యక్తమౌతుంది. గురుపాద పంచకం పై పరిపూర్ణ విశ్వాసం ఉంటే మనకు తెలియకుండానే మన హృదయం ఖాళీ అవుతుంది. గురుప్రేమలో ఊగిసలాడే వానికి బంధాలు, భయాలు, బాధలు ఎక్కడ? "నా భక్తులు ఎన్నడూ నాశనం కారని" పరమాత్మ ప్రమాణం చేసి చెప్పాడు. దీన్ని నమ్మితే సొమ్ము, నమ్మకపోతే దుమ్ము.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం

నర్సాపురం శ్రీ సాయిబాబా ఆలయ ప్రాంగణంలో
లక్ష్మీదేవి విగ్రహం ఆవిష్కరించిన సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు